

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/12/2019
Identifikačné číslo spisu: 5017200495
Dátum vydania rozhodnutia: 07.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádiová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200495.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: WEGA Martin, v.o.s., so sídlom R. Viesta 4080/19, 036 01 Martin, IČO: 31 626 203, právne zastúpený: Mgr. Andrea Šutovská, advokátka, so sídlom Vajanského 39, Trnava, korešpondenčná adresa: A. Dubčeka 17, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102210266/2017 zo dňa 18. októbra 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 31S/156/2017-90 zo dňa 12. decembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu o d m i e t a .

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 31S/156/2017-90 zo dňa 12.12.2018 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok krajského súdu“ alebo „napadnutý rozsudok správneho súdu“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou žalobca žiadal preskúmať rozhodnutie žalovaného č. 102210266/2017 zo dňa 18.10.2017, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Žilina (ďalej len „správca dane“) č. 101432843/2014 zo dňa 26.06.2017, v ktorom správca dane v prvostupňovom rozhodnutí vyrubil rozdiel dane v sume 7 900,01 Eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2014.

2. Z administratívneho spisu žalovaného správny súd zistil, že Daňový úrad Žilina (ďalej len „správca dane“) vykonal daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobie marec 2014, o výsledku ktorej vyhotovil Protokol č. 100641947/2017 zo dňa 19.04.2017. Protokol spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole prevzal daňový subjekt osobne dňa 25.04.2017. Doručením protokolu spolu s výzvou bola daňová kontrola ukončená. Dňom nasledujúcim po dni doručenia protokolu s výzvou, t.j. 26.04.2017 začalo v zmysle § 68 zákona č. 563/2009 Z.z. vyrubovacie konanie. Splnomocnený zástupca daňového subjektu podal v lehote určenej správcom dane vo výzve na vyjadrenie sa k

zisteniam uvedeným v protokole vyjadrenie, ktoré bolo správcovi dane doručené spôsobom podľa § 13 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z.. Podanie na Daňový úrad Žilina bolo doručené e-mailom dňa 17.05.2017 a v listinnej forme dňa 22.05.2017. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. má advokát za daňový subjekt, ktorého zastupuje pri správe daní povinnosť doručovať finančnej správe podania elektronickými prostriedkami podľa § 13 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z.. Správca dane preto zaslal zástupcovi daňového subjektu výzvu, ktorá bola doručená dňa 05.06.2017, v ktorej vyzval advokáta, aby v lehote 8 dní od doručenia výzvy odstránil nedostatky podania, t.j. aby podanie - vyjadrenie k zisteniam uvedeným v protokole doručil elektronickými prostriedkami. Zástupca daňového subjektu v určenej lehote do 13.06.2017 nedostatky podania neodstránil, t.j. nedoručil podanie elektronickými prostriedkami podľa § 13 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z.. Z dôvodu, že zástupca daňového subjektu na základe výzvy v určenej lehote neodstránil nedostatky podania, považuje sa toto podanie zo dňa 17.05.2017 podľa § 13 ods. 9 zákona č. 563/2009 Z.z. za nepodané. Túto skutočnosť oznámil správca dane zástupcovi daňového subjektu oznámením č. 101348726/2017 zo dňa 16.06.2017. Na základe výsledkov zistených vykonanou daňovou kontrolou správca dane za zdaňovacie obdobie marec 2014 určil platiteľovi dane z pridanej hodnoty rozdiel v sume 7 900,01 Eur rozhodnutím podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009, nakoľko sa daň zistená po daňovej kontrole odlišovala od dane uvedenej v daňovom priznaní.

3. Správny súd vo svojom odôvodnení konštatoval, že správca dane pri daňovej kontrole a v následnom vyrubovacom konaní postupoval podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadal na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo. Vykonané úkony (dožiadania, miestne zisťovania, výsluchy svedkov) vykonával správca dane z vlastného podnetu. Pri kontrole dokladov bral do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Správcom dane vydané rozhodnutie obsahovalo posúdenie veci s odkazom na príslušné právne predpisy a výrok korešpondoval s odôvodnením rozhodnutia. Podľa správneho súdu, rovnako ako podľa žalovaného, žalobca nepreukázal oprávnenosť odpočítania DPH z predmetných faktúr. Porušil ustanovenia § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z., pretože nebol preukázaný vznik daňovej povinnosti v spoločnosti Dahn Stav s.r.o. uvedenej na predmetných faktúrach.

4. Z administratívneho spisu žalovaného správneho súdu vyplývalo, že správca dane aplikujúci zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 3 ods. 3 Daňového poriadku, s prihliadnutím na jeho povinnosť dbať, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, vykonal rozsiahle dokazovanie. Záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobcom predloženými daňovými dokladmi, predovšetkým vo svetle kontrolných zistení absentuje reálny základ, čo oprávnene vzbudzuje dosiaľ neodstránené pochybnosti o uskutočnení deklarovaných zdaniteľných plnení kompetentnými osobami, na základe ktorých si žalobca uplatnil právo na vrátenie dane. Bolo potrebné, aby sám žalobca preukázal, že vynaložil a prijal všetky rozumné opatrenia s odbornou starostlivosťou, vyplývajúcou z jeho podnikateľskej činnosti, za účelom zabránenia tomu, že reálne uskutočnenie zdaniteľných obchodov bude spochybnené. Rozhodnutie žalovaného a správcu dane obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti a sú riadne odôvodnené. Žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami žalobcu, ktoré boli obsahom odvolania. Postup správcu dane, ako aj žalovaného nebol v rozpore s platnými právnymi predpismi, neboli porušené práva žalobcu. Správny súd nezhliadol v preskúmvanej právnej veci žiadne zásadné odlišnosti od skutkovej a právnej obsahovej stránky administratívneho daňového konania a jeho záverov preskúmaných v správnej veci, s týmito sa stotožňuje, preto žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

5. Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline podal žalobca kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“) podľa § 462 ods. 2 SSP, napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie, pretože nie je v súlade so zákonom. V dôvodoch kasačnej sťažnosti poukázal na

to, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia naplnenia resp. nenaplnenia jedného zo zákonných predpokladov fikcie doručenia a to bez pochyb preukázaného poučenia o následkoch bezdôvodného odmietnutia prijatia písomností. Žalobca poukázal na to, že samotný „zámer správcu“ však na riadne a včasné doručenie nepostačuje.

7. Žalobca mal v kasačnej sťažnosti za to, že osobné doručenie Protokolu spolu s výzvou zamestnancom správcu dane - Ing. T. B. dňa 25.04.2017, považoval žalobca za neplatné a nepreukázané, nakoľko žalovaný, nijakým spôsobom nevie bez pochybností preukázať, že adresáta písomností aspoň ústne poučil o následkoch bezdôvodného odmietnutia prijatia písomností, pričom v tomto prípade je dôkazné bremeno na strane správcu dane.

8. Podľa § 145 ods. 1 Správneho súdneho poriadku doručený rozsudok je právoplatný, ak nie je ďalej ustanovené inak.

9. Podľa § 443 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

10. Podľa § 443 ods. 2 písm. a/ Správneho súdneho poriadku lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2.

11. Podľa § 443 ods. 5 Správneho súdneho poriadku zmeškanie lehoty uvedenej v odsekoch 1 až 4 nemožno odpustiť.

12. Podľa § 459 písm. a/ Správneho súdneho poriadku kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú ak bola podaná oneskorene.

13. Z vyššie citovaných ustanovení Správneho súdneho poriadku vyplýva, že konanie pred správnymi súdmi je jednoinštančné. Kasačná sťažnosť preto predstavuje osobitný opravný prostriedok majúci povahu mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý smeruje voči právoplatnému rozhodnutiu správneho súdu.

14. Kasačná sťažnosť musí byť podaná riadne a včas, oprávneným subjektom, musí smerovať proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná a mať náležitosti ustanovené zákonom, inak ju musí kasačný súd odmietnuť ako neprípustnú.

15. Kasačný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že rozhodnutie správneho súdu bolo kasačnému sťažovateľovi doručené elektronicky dňa 27.01.2019 (nedeľa). Kasačná sťažnosť bola podaná elektronicky s KEP a to dňa 27.02.2019, a bola adresovaná Krajskému súdu v Žiline. Krajskému súdu v Žiline bola kasačná sťažnosť doručená dňa 27.02.2019 o 23:18 hod. (č.l. 107 súdneho spisu).

16. Kasačný sťažovateľ mal na podanie kasačnej sťažnosti v prejednávanej veci lehotu 30 dní od doručenia rozhodnutia správneho súdu (§ 443 ods. 2 písm. a/ Správneho súdneho poriadku). Do lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty (§ 69 ods. 3 Správneho súdneho poriadku). Lehota 30 dní na podanie kasačnej sťažnosti začala plynúť odo dňa 28.01.2019 a táto plynula do dňa 26.02.2019 (utorok). Posledným dňom na podanie kasačnej sťažnosti bol deň 26.02.2019 - utorok (pracovný deň). Kasačná sťažnosť bola podaná na pošte až dňa 27.02.2019, po zákonom stanovenej lehote.

17. Vzhľadom k tomu, že podľa § 443 ods. 2 písm. a/ Správneho súdneho poriadku musí byť kasačná sťažnosť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, pričom v prejednávanej veci podal kasačný sťažovateľ kasačnú sťažnosť po lehote, napriek riadnemu poučeniu v rozhodnutí správneho súdu, kasačný súd rozhodol tak, že podľa § 459 písm. a/ Správneho

súdneho poriadku kasačnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú, pretože bola podaná oneskorene.

18. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s § 467 ods. 4 Správneho súdneho poriadku tak, že podľa § 170 písm. b/ Správneho súdneho poriadku vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Účinky, ako aj výsledok konania pri odmietnutí kasačnej sťažnosti, je totiž obdobný ako pri zastavení správneho súdneho konania.

19. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.